

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně **Z. Š.**, zastoupené Mgr. Janem Vlkem, advokátem se sídlem Praha 2, Římská 14, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 10. 2017, č. j. 46 A 87/2015 – 46, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 20. 10. 2017, č. j. 46 A 87/2015 – 46, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2015, č. j. 022521/2015/KÚSK, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 5. 1. 2015, č. j. 100/57946/2014, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla žalobkyni podle § 86 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. uložena povinnost odstranění následků neoprávněných zásahů, spočívajících v zavezení pozemku parc. č., k. ú. H., ke kterému došlo na jaře roku 2011; pozemek je součástí významného krajinného prvku (VKP) registrovaného orgánem ochrany přírody a jeho zavezením došlo k jeho poškození, neboť navážkou došlo k závažným změnám hydrických poměrů a likvidaci mokřadního charakteru VKP, a to provedením přiměřeného náhradního opatření k nápravě, které spočívá ve výstavbě dřevin na pozemku parc. č. X v k. ú. H. za podmínek uvedených v daném rozhodnutí.

[2] Proti výše označenému rozsudku krajského soudu nyní brojí žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností. Stěžovatelka současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 107 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). V návrhu uvedla, že by výkon rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro ni znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Pokud by splnila povinnost uloženou rozhodnutím správního orgánu I. stupně,

vzniknou jí náklady ve výši, které jsou pro ni likvidační. Splnění uložené povinnosti by mohlo rovněž znamenat porušení územního plánu a nevratný zásah do pozemku. Doplnila, že přiznání odkladného účinku v žádném případě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[3] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Dle žalovaného stěžovatelka nesplnila svou povinnost tvrdit a osvědčit existenci hrozby vzniku újmy, a to o takové intenzitě, která odůvodňuje přiznání odkladného účinku. Stěžovatelka netvrdí ani neprokazuje, že uložená povinnost je způsobila příčina nepoměrně větší újmy, ani to, že ochrana přírody a krajiny není důležitým veřejným zájmem. Účelem zákona je chránit významný krajinný prvek „VKP6“, registrovaný vyhláškou Okresního úřadu Praha – východ č. 8/ŽP/94, který byl minimálně s vědomím stěžovatelky, respektive na její objednávku zasažen navezením ornice. Stěžovatelce bylo uloženo „*přiměřené náhradní opatření k nápravě tím, že na uvedeném pozemku vysadí 50 kusů dřevin*“, což dle žalovaného není povinnost způsobila přivodit nenahraditelnou újmu. Zároveň žalovaný poukazuje na skutečnost, že vysazené dřeviny pozemek ve vlastnictví stěžovatelky zhodnotí a zvýší jeho cenu.

[4] Nejvyšší správní soud úvodem předesílá, že institut odkladného účinku má zcela mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u nějž by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je jinak třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, není-li následně zákonným postupem zrušeno; tento postup proto musí být vyhrazen jen pro výjimečné případy.

[5] Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem* (toto ustanovení se užije přiměřeně v řízení o kasační stížnosti – viz § 107 odst. 1 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku tedy reflektuje na jedné straně hledisko *veřejného zájmu*, při současném porovnání *újmy stěžovatele* (nebude-li odkladný účinek přiznán), s možnou *újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám* (bude-li odkladný účinek přiznán), jako hledisko druhé. K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li stěžovatel, že jeho újma, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, by byla nepoměrně větší oproti případné újmě jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno, a současně teprve poté, co vyloučí kolizi odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[6] Vzhledem k tomu, že hrozba *vážné újmy* je z logiky věci spojena s účinky předcházejícího správního rozhodnutí (neboť jím došlo k uložení povinnosti), je zřejmé, že podává-li návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelka, která byla

pokračování

v řízení před krajským soudem v postavení žalobkyně, podmínkou *sine qua non* jakýchkoli úvah o důvodnosti takového návrhu je, že účinky plynoucí ze správního rozhodnutí byly sistovány již v řízení před krajským soudem. Odkladný účinek kasační stížnosti je totiž pojmově svázán s rozhodnutím krajského soudu; jeho přiznáním se tedy pouze odkládají účinky tohoto soudního rozhodnutí, nikoli předcházejícího rozhodnutí správního.

[7] V nyní posuzované věci Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobě proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného žádný zvláštní zákon odkladný účinek nepřiznává; odkladný účinek nebyl žalobě přiznán ani rozhodnutím krajského soudu (o přiznání odkladného účinku žalobě nebylo ani požádáno), přičemž žaloba byla zamítnuta. Za této situace by tedy ani případné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemohlo mít žádný vliv na povinnost stěžovatelky, založenou již předcházejícími správními rozhodnutími.

[8] Z uvedeného důvodu proto zdejší soud podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s., kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2017

Mgr. Radovan Havelec v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Daniela Schafferová